

بسم الله الرحمن الرحيم

کوهباردل و جان باش و خزان باش، از نه
ای بساباغ و بهاران که خزان من و توست

این همه قصه فردوس و تمنای بهشت
گفت و گوئی و خیالی ز جهان من و توست

نقش ما کو منگازنده و بیچاره عقل
هر کجا نامه عشق است نشان من و توست

سایه ز آتشکده ماست فروغ مه و مهر
وه از این آتش روشن که به جان من و توست

نشود فاش کسی آن چه میان من و توست
تا اشارت نظر نامه رسان من و توست

کوش کن باللب خاموش سخن می گویم
پاسخم کوبه بخاهی که زبان من و توست

روزگاری شد و کس مروره عشق ندید
حالیاشتم جهانی نگران من و توست

گر چه در خلوت راز دل ما کس نرسید
بهره جاز فرمه عشق نهان من و توست